

תת"ע 4669/04/19 - ריקי יצחקי נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 4669-04-19 מדינת ישראל נ' ריקי יצחקי
תיק חיצוני: 14117301136

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	ריקי יצחקי
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	
החלטה	

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 12.6.19.

כנגד המבקשת הוגש ביום 11.4.19 כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה ברכב ואי ציות לאור אדום שהיה ברמזור בכיוון נסיעתה, עבירה מיום 12.3.18.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 12.6.19, אך המבקשת לא התייצבה לדיון, ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדין אשר לא נדרש, נשפטה המבקשת בהיעדרה, ונדונה לקנס כספי בסך של 1500 ש"ח.

בבקשה מיום 12.1.20 טענה הנאשמת, כי ביקשה להישפט, המתינה למכתב הזמנה, אך לא קיבלה הזמנה, והכתובת לא מדויקת; ומשקיבלה דרישה לתשלום הקנס, היא מבקשת לבטל את כפל הקנס ולהישפט.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי מועד הדיון שנקבע ליום 12.6.19 נשלח אל כתובתה של המבקשת כפי שצינה בבקשה להישפט וחזר בציון 'לא נדרש', והמבקשת לא סתרה את חזקת המסירה הקמה עם אישור המסירה; כי הזמנה לדיון נשלחה לאותה כתובת אליה נשלחה גם דרישת תשלום הקנס, אותה קיבלה המבקשת, כך אין לקבל הטענה באשר לכתובת; והמבקשת לא הצביעה על נימוקים לביטול פסק הדין משיקולי 'עיוות דין'; וגם הקנס שהוטל הינו קנס המקור ולא נגרם עיוות דין למבקשת.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

בענייננו, כפי שעולה מאישור המסירה בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נשלחה למבקשת (לכתובת אותה מצינת המבקשת בבקשה בפני) וחזרה בציון 'לא נדרש'.

כאשר הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת המדווחת וחזרה בציון "לא נדרש" חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.02.2009)). בענייננו, המבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בה ולא עקב הימנעותה מלקבלה, ולא הציגה כל ראיה שיש בה כדי להוכיח כי היא לא קיבלה את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בה, ומרישומי רשות הדואר מסתבר כי לא דרשה את ההזמנה לדין, ולפיכך אי קבלת ההזמנה לדין נעוצה במחדלה. בנסיבות אלה, ניתן היה לראות במבקשת כמי שהוזמנה כדין ולהרשיעה בהיעדרה. (ראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 37016-12-18 **נסאר נבואני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.12.2018)).

אני סבורה, כי אין גם בבקשה עילה לביטול פסק הדין מטעמים של 'עיוות דין'.

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)). על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטולו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, לבד מהכחשה כללית של המיוחס וטענה ש"אני לא נסעתי באדום", לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתה של המבקשת, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

גם העונש שהושת על המבקשת - קנס המקור - הינו סביר, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין; ובקשה לביטול פסק דין לא נועדה למטרה להביא להפחתה או ביטול של תוספות פיגורים "כפל קנס" אשר הצטברו עקב אי תשלום הקנס במועד.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דין במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד טבת תש"פ, 21 ינואר 2020, בהעדר
הצדדים.